

Andrzej Szafulski

"Polska bibliografia mariologiczna (1945-2003)", Stanisław Gręś, Niepokalanów 2004 : [recenzja]

Wrocławski Przegląd Teologiczny 13/1, 233

2005

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Ks. Stanisław Gręś, *Polska bibliografia mariologiczna (1945-2003)*, Niepokalanów 2004, ss. 941.

W polskiej pobożności rys maryjny odgrywa ważną rolę. Przejawem tej pobożności są pielgrzymki do licznych sanktuariów, nabożeństwa oraz wydawane publikacje z tego zakresu. Wobec braku powojennego opracowania całego dorobku polskiego piśmiennictwa maryjnego z radością należy powitać książkę wydaną nakładem Wydawnictwa Ojców Franciszkanów. Jest to pozycja wydawnicza o wyjątkowym charakterze. Albowiem jest ona zbiorem tego, co zdołano napisać o Najświętszej Maryi Pannie w naszej ojczyźnie w okresie ostatniego półwiecza, a konkretnie w latach 1945-2003. Jej autor zgromadził, a wcześniej dotarł do wszystkich publikacji maryjnych i mariologicznych wydanych w języku polskim. Dzięki temu polska teologia, a zwłaszcza polska mariologia otrzymuje niezbędny przewodnik po polskiej literaturze..

Zgromadzona bibliografia posiada układ chronologiczny i alfabetyczny. Uzupełniona jest cennymi indeksami autorów, redaktorów i recenzentów, a także tytułów i rzeczy, które w sprawny sposób umożliwiają odnalezienie poszukiwanych tematów czy autorów.

Dzieło to będzie przede wszystkim niezbędną pomocą dla profesorów i studentów mariologii i innych nauk teologicznych. Podobnie też może z niej korzystać historyk sztuki, polonista czy malarz szukający motywów maryjnych w dziedzinie, którą uprawia.

Warto zaznaczyć, że prezentowana publikacja ukazuje się w roku 2004, tzn. w roku 150. rocznicy ogłoszenia dogmatu o Niepokalanym Poczęciu Najświętszej Maryi Panny.

ks. Andrzej Szafulski

Joseph Ratzinger, *Wielość religii i jedno Przymierze* (oryg. *Die Vielfalt der Religionen und der Eine Bund*), W drodze, Poznań 2004, ss. 126.

Główny problem omawiany w książce Józefa Ratzingera dotyczy jedności Starego i Nowego Testamentu. W *Słowie wstępnym* Autor przyjmuje, że jedność ta stanowi zasadę tożsamości chrześcijaństwa. Wynika z niej, że nie tylko Nowy Testament mówi o Jezusie Chrystusie, ale także mówi o Nim Stary Testament. W przeciwnym razie nie byłby on Biblią chrześcijan, a między Izraelem i Kościołem nie istniałoby wewnętrzne pokrewieństwo. Ratzinger zwraca też uwagę na to, że odrzucenie Starego Testamentu prowadzi w konsekwencji do zawężonej i pomniejszonej chrystologii. Osoba Jezusa Chrystusa, Pana i Zbawiciela, pozostaje niezrozumiała bez objawienia Starego Testamentu.

Książka nie jest systematyczną rozprawą teologiczną. Stanowi ona zbiór różnych opracowań i wypowiedzi Józefa Kardynała Ratzingera. Łączy je wspólna tematyka dialogu Kościoła z religiami świata i z judaizmem. Pierwszy rozdział, pod tytułem *Izrael, Kościół i świat*, stanowił pierwotnie referat napisany z okazji żydowsko-chrześcijańskiego spotkania w lutym 1994 roku w Jerozolimie. Autor wyznaje, że treść tego referatu sporządził wyłącznie na podstawie Biblii i *Katechizmu Kościoła Katolickiego*. Referat ten jest odpowiedzią na pytanie o rolę Izraela i Kościoła w zsekularyzowanym świecie. Teologiczna